

Кобиляча голова

Як був дід да баба, да у їх було дві дочки: одна дідова, а друга бабина. У діда була дочка така, що всегда рано уставала да усе робила, а бабиній як би нічого не робить! Ото раз баба послала їх на попряхи: "Ідіть же, - говорить, - да щоб мені багато направи". Дідова дочка до світа встала да усе прjala; а бабина з вечора тільки як попрjala трошки, да й не прjala більше.

Уранці, як світ став, пішли вони додому; треба їм було в однім місці через перелаз¹ лізти. Бабина дочка уперед перелізла і говорить: "Дай мені, сестрице, твої починки;² я подержу, покіль ти перелізеш". Та їй оддала; так вона, їх забравши, побігла додому да й каже: "Дивись, мамо, скільки я направила, а сестра як легла з вечора, дак і не уставала до світа!" А та, прийшовши, скільки не божилась, що то її починки, дак куда - баба і слухать не хотіла, од того що вона її і попереду не любила, да і нав'язалась на діда: "Де хочеш, там і дінь³ свою дочку, тільки щоб вона у мене дурно⁴ хліба не їла!"

1 (Одно или два бревна, положеннях для удобства перелаза через плетень.)

2 (Пряжа, намотанная на веретено.)

3 (Девай, день.)

4 (Даром.)

От дід заприг кобилу да посадив дочку на віз, і сам сів, да і поїхали. їдуть лісом, аж там стоїть хатка на курячій ніжці. Дід узяв дочку да й повів у хату, а хата була одчинена¹, да й каже: "Оставайсяж, доню², тут, а я піду, дроївець нарубаю, щоб було чим кашу зварить". Да сам пішов з хати да й поїхав, тільки прив'язав до оконниці колодочку.

1 (Отворена.)

2 (Дочка.)

Колодочка стукне, а дочка і каже: "Се мій батенька дровця рубає!" Коли стукотить, гуркотить¹ кобиляча голова: "Хто в моїй хаті, одчини!" Дівчина встала і одчинила. "Дівчино, дівчино! Пересади через поріг". Вона пересадила. "Дівчино, дівчино! Постели мені постіль". Вона постелила. "Дівчино, дівчино! Положи мене на піл"². Вона положила. "Дівчино, дівчино! Укрий мене". Вона і укрила. "Дівчино, дівчино! Улізь же мені у праве ухо, а у ліве вилізь".

1 (Шумит.)

2 (Возвышенный помост в крестьянских избах, заменяющих кровати.)

Вона як вилізла із ушей, дак стала така хороша, що кращої¹ немає. Зараз стали і лакеї, і коні, і коляска; вона сіла у коляску да й поїхала до батька. Приходить у хату, а батько її не пізнав; а послі вона їм розказала, що з нею було. От баба уп'ять пристала до діда: "Вези і мою дочку туди, "куда свою возив".

1 (Более красивой.)

Дід і бабину туди ж одвіз і, посадивши у хаті, велів себе ждять, покіль він нарубає дров. Тільки та пождала трошки, начала плакати, що сама осталась у лісі: аж оп'ять стукотить, гуркотить кобиляча голова: "Хто в моїй хаті, одчини!" - "Не велика пані, і сама одчиниш", - каже дівчина. "Дівчино, дівчино! Пересади мене через поріг". - "Не велика пані, і сама перелізеш". - "Дівчино, дівчино! Постели мені постіль". - "Не велика пані, і сама постелиш". - "Дівчино, дівчино! Положи мене на піл". - "Не велика пані, і сама ляжеш". - "Дівчино, дівчино! Укрий мене". - "Не велика пані, і сама укриєшся".

Тогді кобиляча голова схватилась и з'їла бабину дочку, да кісточки¹ в мішочку і повісила, а сама оп'ять ушла. Собачка лрибіжала до баби да начала брехать: "Гав, гав! Дідова дочка як панночка, а

Сказка загрузена с сайта allskazki.ru для ознакомительных целей

бабиної дочки у торбинці кісточки!" Що прожене2 баба її, то вона оп'ять і прибіжить. Тільки баба і говорить дідові: "Поїдь да подивись, що там із моєю дочкою. робиться". От дід поїхав і привіз у торбинці кісточки, дак баба розсердилась да собачку і убила.

1 (*Косточки.*)

2 (*Прогонит.*)